

[Kristen Amby.]

have faaet Ministeren til virkelig at tage Problemet op. Det er imidlertid ikke sket, hvad vi beklager, og vi maa nu haabe, at Udvalget kan gøre det Arbejde, som Ministeren og Administrationen ikke har kunnet gøre.

Rasmussen (Gylling): Da vi den 22. December 1947 behandlede Udbyttebegrænsningsloven sidste Gang, anmodede vi Ministeren om at fremsætte et nyt Lovforslag om denne Sag inden alt for lang Tid; inden den 15. Marts. Det var saaledes at forstaa, at vort Parti vilde medvirke til en Ændring af Loven, for saa vidt der kunde foreslaas Lempelser i den hidtil gældende Lov, men noget saadant indeholder det foreliggende Lovforslag ikke.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til ganske kort at trække Linierne op omkring denne Lov. Loven blev vedtaget i 1939 og kom i Forbindelse med to andre Love: Loven om Prisstop og Loven om Lønstop. Der er nu gaaet 9 Aar siden da, og de to sidstnævnte Love har vi ikke beholdt, idet der er sket meget betydelige Forhøjelser baade paa Priser og Lønninger, men for Aktieselskabernes Vedkommende er der ingen Ændring sket.

Man kan selvfølgelig betragte Aktieselskabsformen som uønsket og lovgive saaledes, at disse Selskaber ikke kan trives og virke, men en saadan Betragtning synes jeg ikke er rigtig. For det første er der investeret meget store Kapitaler i vore Aktieselskaber, ca. 4 Milliarder Kr., hvilket er en meget betydelig Del af alle Investeringer, og selve Virksomhedernes Betydning er jo overordentlig stor. Derfor skulde det vel heller ikke være saaledes, at der kun var Risiko forbundet med dem, men ingen Chance for rimeligt Udbytte eller Betaling. Jeg havde haabet, at man kunde have nøjedes med den Lovgivning, der i høj Grad er udbygget med Aktieselskaber for Øje, saasom Monopollovgivningen o. s. v., og som i alt Fald paa mange Maader fritager os for Muligheden af Udnyttelse og urimelig Udbytning af Befolkningen. Det kan godt være — navnlig paa det Tidspunkt, da Loven blev vedtaget —, at det var en naturlig Sag at faa den gennemført, men jeg synes rigtignok, at Forholdene efterhaanden har forandret sig ganske betydeligt. Mange i Befolkningen tror om store Dele af de Mennesker, der her er Tale om, Aktionærerne, at de er Udbytttere, som ikke har andre Opgaver end at samle Penge sammen, som andre har tjent. Det er en forkert Opfattelse, for mange af

disse Mennesker tilhører den jævne Middelstand, der har opsparet Beløb, som de saa har brugt til at medvirke til Aktieselskabsvirksomhed. Det forekommer mig derfor, at de maa have et rimeligt Udbytte af den Opsparing, de har foretaget.

Jeg er skuffet over, at den højtærede Handelsminister ikke har kunnet anlægge nogle af de Betragtninger, jeg her ganske kort har peget paa. Jeg vil derfor for min Part sige, at hvis det stod til mig — men det gør det ikke —, vilde jeg mene, der ikke længere var Brug for denne Lov.

Jeg vil tilsiige mit Partis Støtte til i det Udvalg, som jo bliver nedsat, at undersøge, hvorledes vi, hvis vi ikke kan ophæve Loven, i alt Fald kan ændre den, saaledes at Forholdene bliver mere rimelige de gamle og de nye Aktieselskaber imellem. Det Udbytte, der gives ogsaa af de nye Aktieselskaber, viser, at der ikke har været noget Misbrug, og de har jo ikke været undergivet Loven. Man kan maaske pege paa et enkelt Selskab, som har udnyttet Situationen lidt rigeligt, men for største Partens Vedkommende er det et beskedent Udbytte, disse Aktieselskaber har givet. Hvad angaar de store Reserver, som de gamle Aktieselskaber har — man kalder de Aktieselskaber „gamle“, som eksisterede før Lovens Vedtagelse —, saa tilhører disse opsamlede Penge de Mennesker, der har sparet dem sammen og købt Aktier for dem, og det skulde ikke gerne være saaledes, at Lovgivningen tager saa haardt fat, at adskillige maa laane for at kunne betale Skat af de Reservemidler, de har til gode, men ikke maa faa udbetalt.

Jeg vil med mine Bemærkninger sige, at vi er villige til at forhandle Lovforslaget i et Udvalg, men jeg maa meget stærkt ønske, at den højtærede Handelsminister, der, som det ogsaa er sagt, paa saa mange Omraader har vist baade Fremsyn og Initiativ, ogsaa paa dette Omraade er villig til at forstaa, at Situationen ikke længere er som dengang Loven blev vedtaget, og vi bør undersøge, om der ikke findes Vidnesbyrd om, at man kan lempe Vilkaarene for Aktieselskaberne.

Aksel Larsen: Jeg kan ikke følge det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsens Eksempel og takke den højtærede Handelsminister. Jeg kan det ikke, bl. a. fordi man egentlig ikke behøver at takke Folk, fordi de gør deres Pligt eller holder deres Løfter, og navnlig kan jeg det ikke, fordi den højtærede Handelsminister ikke har holdt de Løfter, der er afgivet, og ikke har opfyldt sine Forpligtelser over for Folketinget, naar man ser, hvad der staar i Betænkningerne fra